

הוועדה למשנה לתכנון ובנייה - היתרים – תמליל

תיק מספר 2025/0388.00

קוסטה ריקה 26, עיר גנים

מספר הוועדה : 32

מקום ההתכנסות : אולם הנהלה 2

תאריך הוועדה : ג' בסיון תשפ"ו (19.5.2026)

מזכיר הוועדה בדיון : דליה אלפסי ונלי צדוק

שעת תחילת הוועדה : 9:30

שעות סיום הוועדה : 14:30

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים
עיריית ירושלים וחברת גולד וורק עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם
זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או
השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

ישראל קלרמן:

טוב, שלום לכולם, אנחנו נכנסים לדיון, חיים כהן, דוד, אריאל גולן, ו - , צוות ט'. אנחנו בצוות ט', תיק 25/388, שקט. מיטל, בבקשה, מה הבקשה? ומה הם רוצים.

מיטל שקולניק:

מדובר על הקמת ארבעה,

ישראל קלרמן:

כן,

מיטל שקולניק:

מדובר על שכונת עיר גנים ברחוב קוסטה ריקה, הקמת ארבעה גני ילדים במבנים יבילים, כולל מעלית ומעבר משצ"פ,

ישראל קלרמן:

אילנית,

מיטל שקולניק:

שצ"פ צמוד.

ישראל קלרמן:

כן.

מיטל שקולניק:

הנה רואים את זה פה,

אריאל גולן:

השטח הוא שטח ירוק,

מיטל שקולניק:

הוא חום, והחלק הזה,

אריאל גולן:

שצ"פ,

מיטל שקולניק:

רגע,

עו"ד אילנית מיכאלי:

השצ"פ פה, בתוך (לא ברור).

מיטל שקולניק:

השטח פה של המנ"דים שמציבים הם חומים, החלק המעבר שביקשו על השצ"פ זה החלק הזה, שהוא מנגיש בין החלק העליון לתחתון, וגם לחניות, זהו.

אריאל גולן:

זה על השצ"פ?

מיטל שקולניק:

זה על השצ"פ, כן, זה על שצ"פ. מדובר על, על שטח של 412 מטר, זהו, הייעוד של המקום זה שטח חום להקמת מבני ציבור,

אריאל גולן:

ישראל, איפה יואל? לא צריכה אותו? מיטל,

ישראל קלרמן:

לא, יואל לא פה. כן.

מיטל שקולניק:

יש פה מענה לחניית נכה פלוס שני מפרצי העלאה והורדה, שניים,

אריאל גולן:

שניים? זה כל הסיפור?

מיטל שקולניק:

לא, זה כל הסיפור.

אריאל גולן:

ומה אומר (לא ברור)?

מיטל שקולניק:

זה שני מבנים של ממ"מים גם, כאילו גם ממיוגן. רואים את זה פה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אני אכתוב את ההערות שלי,

יוחנן וייצמן:

לך יש הערות על זה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אני חושבת שזה הגבולות צריכים להיות אחרים,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אין בעיה.

יוחנן וייצמן:

אני מסכים, אני לא,

מיטל שקולניק:

שתי כיתות גני ילדים וממ"מים, אלה,

יוחנן וייצמן:

שוב יש את הנושא המשפטי, ויש את הנושא התכנוני כן.

אריאל גולן:

ארבע?

מיטל שקולניק:

ארבע כיתות גני ילדים ויש ממ"מים, יש מענה. להכרעת הוועדה,

אריאל גולן:

אמרת שזה מעלית שמה?

מיטל שקולניק:

כן, יש פה הנגשה,

אריאל גולן:

איזה הנגשה יש?

מיטל שקולניק:

הנגשה יש לך פה דרך המעלית,

אריאל גולן:

מה? בשצ"פ? מה זה?

מיטל שקולניק:

כן, כן, זה מה, זה הקטע של השצ"פ שאנחנו מבקשים פה.

אריאל גולן:

הבנתי.

ישראל קלרמן:

שיהיה לך, שתהיה הנגשה גם בין הרחוב העליון התחתון, וגם,

אריאל גולן:

זה בנוי כבר כאילו?

מיטל שקולניק:

לא, אני לא יודעת אין לי מושג, לא יודעת, לא רוצה גם לדעת.

אריאל גולן:

אוקי,

מיטל שקולניק:

יש פה להכרעת הוועדה לפטור מ – 8 מקומות חנייה, ע"פ תקן 5166/ב סעיף 146.3,

ישראל קלרמן:

מכניסה אותם?

מיטל שקולניק:

כו,

ישראל קלרמן:

תודה. כמה באו? הרבה?

מיטל שקולניק:

יש סך הכול הוגשו 9 התנגדויות,

ישראל קלרמן:

כולם פה?

מיטל שקולניק:

לא יודעת, חלקם מיוצגים ע"י עו"ד. אוקי.

ישראל קלרמן:

בבקשה,

מיטל שקולניק:

והתקבלה חוות דעת משפטית של,

ישראל קלרמן:

של מי?

מיטל שקולניק:

של יניב טיאר, אתה רוצה לדעת מה עיקרי ההתנגדויות?

ישראל קלרמן:

לא.

מיטל שקולניק:

המתנגדים צריכים לשבת פה,

ישראל קלרמן:

מה זה? כולם מתנגדים פה, לא? הם לא באו?

יוחנן וייצמן:

המבקשים לא באו?

ישראל קלרמן:

איפה? והאגף לא מגיע?

מיטל שקולניק:

רגע, הנה אני אראה.

עו"ד מירי רזלאן:

אני עו"ד שמייצגת אותם.

מיטל שקולניק:

ישראל, דקה הוא עולה.

ישראל קלרמן:

מה? מי?

מיטל שקולניק:

הוא עולה אלחנן.

ישראל קלרמן:

לא מחכה, אני מתחיל לשמוע אותם, מאה אחוז. בסדר. אנחנו בתיק 2025/388, בניית ארבעה גני ילדים עם, מבנים יבילים ברחוב קוסטה ריקה והוגשו התנגדויות לבקשה, ואנחנו נשמע, יש פה עו"ד?

עו"ד מירי רזלאן:

כן,

ישראל קלרמן:

את מייצגת אותם?

עו"ד מירי רזלאן:

כן,

ישראל קלרמן:

בבקשה.

אריאל גולן:

את כולם?

ישראל קלרמן:

כן, כן, בסדר גמור. אוקי נשמע אותם בבקשה, רק את השם לפרוטוקול כשאת מתחילה,

עו"ד מירי רזלאן:

אני עו"ד מירי רזלאן.

ישראל קלרמן:

כן.

עו"ד מירי רזלאן:

ביוני,

דוברת לא מזוהה:

מירי?

מיטל שקולניק:

רזלאן,

עו"ד מירי רזלאן:

רזלאן. בואו תשבו כאן,

מיטל שקולניק:

לא, כאן המשיבים,

עו"ד מירי רזלאן:

זה יותר מידי אקו. עקיבא נמצא פה? עקיבא ברוך?

אריאל גולן:

לא, לא,

מיטל שקולניק:

הוא עזב,

עו"ד מירי רזלאן:

הוא עזב? טוב שהוא עזב.

ישראל קלרמן:

למה?

עו"ד מירי רזלאן:

לא משנה, בוא, בוא נתמקד לגופו של עניין,

ישראל קלרמן:

טוב, קדימה.

עו"ד מירי רזלאן:

ביוני 25, הם מתעוררים בבוקר, אוקי, רוצים בחצרות שלהם, טרקטורים, כלומר פלשו לחצר שלהם, של כל ה - ,

אריאל גולן:

חצרות שלהם?

עו"ד מירי רזלאן:

לחצרות שלהם, כן, פרצו את הגדרות שלהם, הרסו את העצים, הרסו שם רהיטים שהיו בחצר. בלי, בלי להציב שלטים. הוא צריך להקשיב יושב ראש הוועדה, מקשיבים?

מיטל שקולניק:

מקשיבים,

עו"ד מירי רזלאן:

אוקי.

ישראל קלרמן:

כן,

עו"ד מירי רזלאן:

אוקי. יחד עם זאת חפרו והכינו תשתיות, הציבו ארבעה מבנים יבלים, ושני ממ"דים.

ישראל קלרמן:

עבור המבנים.

עו"ד מירי רזלאן:

עבור המבנים. באחד החצרות של מר,

ישראל קלרמן:

זה חצרות של מישהו פה?

עו"ד מירי רזלאן:

כן, כן, של כולם, של כולם.

דובר לא מזוהה:

אנחנו הדיירים,

עו"ד מירי רזלאן:

את רוצה לכתוב את השמות?

ישראל קלרמן:

זה לא שטח שלנו?

אריאל גולן:

זה שטח פרטי?

ישראל קלרמן:

רגע שנייה, שנייה,

עו"ד מירי רזלאן:

רגע,

ישראל קלרמן:

מיטל,

עו"ד מירי רזלאן:

רגע אולי שנייה שהיא תכתוב את השמות של הדיירים,

דליה אלפסי:

הנה רשמנו,

ישראל קלרמן:

איפה הם רוצים, מיטל, זה לא על שטח חום?

מיטל שקולניק:

על שטח חום,

ישראל קלרמן:

היא אומרת שזה בתוך החצרות שלהם.

מיטל שקולניק:

אני לא יודעת מה הם עשו, זה שטח חום,

עו"ד מירי רזלאן:

במשך 50 שנה גרים שם, אוקי, במשך 50 שנה הם גרים שם. השטח מגודר, בלי אדם באמת, בלי כלום, פשוט טרקטורים לכל הבתים. בבית של מר גונברי, קובי גולברי, ממש שמו מבנה, על החצר שלו, צמוד לבית שלו.

מיטל שקולניק:

את יכולה להראות את זה על ה – GIS?

עו"ד מירי רזלאן:

אוקי, בבקשה, בבקשה.

יוחנן וייצמן:

אפשר לראות איפה זה?

עו"ד מירי רזלאן:

אתה יכול להראות להם?

ישראל קלרמן:

את יכולה להראות לי רגע, רואים את זה אפילו?

מיטל שקולניק:

זה נמצא פה.

יוחנן וייצמן:

אני לא אוהב את זה, כשאומר,

מיטל שקולניק:

אני אבהיר לך את זה יותר,

עו"ד מירי רזלאן:

תגיד לה את המספר.

יוחנן וייצמן:

אני בעד לדחות את הבקשה,

עו"ד מירי רזלאן:

בנרד 10, בנרד 10, זה ממש צמוד לגן הרצוג.

יוחנן וייצמן:

הוא הנה, תתקדם עוד טיפה. תתקדם טיפה.

מיטל שקולניק:

זה פה, כאן,

ישראל קלרמן:

זה הוא?

יוחנן וייצמן:

זה,

עו"ד מירי רזלאן:

עכשיו תסביר להם איפה המבנה,

דובר לא מזוהה:

קומה א',

ישראל קלרמן:

לא, לא,

דובר לא מזוהה:

זה בעצם א', זה אותו מבנה,

מיטל שקולניק:

זה אותו,

ישראל קלרמן:

שישלח.

עו"ד מירי רזלאן:

הנה,

ישראל קלרמן:

כן,

דובר לא מזוהה:

שברו את הגדר ועקרו עצים, ו - ,

ישראל קלרמן:

איפה זה מונח היום המבנים, אתה יודע להגיד לי?

דובר לא מזוהה:

על הגדר, על הגדר שלי צמוד לבית שלי. זה 3 מטר,

ישראל קלרמן:

במעבר?

דובר לא מזוהה:

כן. שיהיה מרחק של 3 מטר,

יוחנן וייצמן:

אני בעד לדחות את הבקשה, זה לא ייתכן, שהמבקש לא יבוא, אני לא אשב ככה.

דוברת לא מזוהה:

סליחה קוסטה ריקה 11, גם בנייה הזאת, 5 מטרים מדירה שלי.

עו"ד מירי רזלאן:

שנייה,

דוברת לא מזוהה:

כן,

עו"ד מירי רזלאן:

שנייה אני בכלל לא מכירה אותך, את,

יוחנן וייצמן:

לא משנה,

עו"ד מירי רזלאן:

קוסטה ריקה, אוקי,

יוחנן וייצמן:

היא יכולה גם להיות לא מיוצגת.

עו"ד מירי רזלאן:

היא יכולה, היא יכולה, אני יודעת, אני יודעת פשוט לא, לא,

יוחנן וייצמן:

אדוני, אני בעד,

מיטל שקולניק:

רגע, רגע, הוא עולה.

ישראל קלרמן:

הוא עולה, הוא עולה,

מיטל שקולניק:

יוחנן דקה.

יוחנן וייצמן:

אי-אפשר ככה, באמת.

מיטל שקולניק:

בסדר, דקה.

יוחנן וייצמן:

זה האגף?

אריאל גולן:

זה חצרות שלהם?

ישראל קלרמן:

שלום, רגע שנייה אתה, יאיר אייפרמן לא מגיע?

עו"ד מירי רזלאן:

יש את התמונה, בוא רגע קובי, יש את התמונה שלו,

מיטל שקולניק:

הוא ה - , הוא עורך הבקשה,

ישראל קלרמן:

כן, כן, הוא עורך הבקשה,

דובר לא מזוהה:

הצעתי לו את זה מול 3.5,

יוחנן וייצמן:

לענות על שאלות?

ישראל קלרמן:

שב,

מיטל שקולניק:

כן, כן,

ישראל קלרמן:

רגע, אז שנייה,

נלי צדוק:

שלוש ורבע הדיון,

ישראל קלרמן:

שנייה אני רוצה להגיד לך מה ש - , סליחה, מי? מי איתנו?

מיטל שקולניק:

אלחנן.

יואל:

אלחנן?

אלחנן-עורך הבקשה:

כן.

ישראל קלרמן:

אני דיברתי, הוא יבוא, תסגור את הטלפון רגע. סליחה, סלח לי,

אלחנן-עורך הבקשה:

כן, כן. זה יאיר.

ישראל קלרמן:

אבל כתבתי לו שיבוא.

אלחנן-עורך הבקשה:

כן, סליחה.

ישראל קלרמן:

לפני שנכנסת, עו"ד שמייצגת את הדיירים שם, אמרה שביום בהיר ללא הודעה מוקדמת, פלשו להם לחצרות, ועכשיו אומר לי האדם שגר שם, שהמבנים היבילים נמצאים על ה - , על הגדר שלו, מצד המגרש שלו, אתה יכול להגיד לנו, ולהסביר לנו מה הולך פה בבקשה הזאת?

אריאל גולן:

מבחינת השטחים הבעלויות.

אלחנן-עורך הבקשה:

מגרש חום שהם פלשו לתוך המגרש החום,

ישראל קלרמן:

הם פלשו, מה? עם החצרות שלהם?

אלחנן-עורך הבקשה:

כן,

עו"ד מירי רזלאן:

לפני 50 שנה.

אריאל גולן:

לא משנה מתי.

ישראל קלרמן:

בסדר, לא משנה, אבל עוד פעם, אתה הנחת, לא, לא אתה.

אלחנן-עורך הבקשה:

סטטוטורית,

ישראל קלרמן:

הם הניחו את הקרוואנים, את המבנים היבלים האלה מונחים במגרש חום על מלא, זאת אומרת לא,

יוחנן וייצמן:

אפשר לראות תמונות? תצ"א?

ישראל קלרמן:

ללא זליגות.

מיטל שקולניק:

על התצ"א,

ישראל קלרמן:

מה?

מיטל שקולניק:

זה המגרש.

יוחנן וייצמן:

איפה המגרשים?

מיטל שקולניק:

יוחנן, זה המגרש.

דובר לא מזוהה:

זה לא אומר שאפשר לפרוץ בטרקטור את הגדר,

עו"ד מירי רזלאן:

השגת גבול.

ישראל קלרמן:

כן.

יוחנן וייצמן:

אבל איפה הגדר ממוקמת,

עו"ד מירי רזלאן:

מה?

אריאל גולן:

אני שואל,

דובר לא מזוהה:

עקרו עצים בלי רשום בלי כלום.

ישראל קלרמן:

את שומעת כבוד העו"ד? את שומעת מה שהם אומרים פה?

עו"ד מירי רזלאן:

תודה רבה, העירייה הציבה שלטים,

דובר לא מזוהה:

זה לא הולך ככה.

עו"ד מירי רזלאן:

העירייה הציבה שלטים בנוגע לתושבים,

אריאל גולן:

לא, אני אומר את זה,

עו"ד מירי רזלאן:

שפורצים להם לבית,

ישראל קלרמן:

סליחה, לא, לא, אריאל אנחנו לא,

עו"ד מירי רזלאן:

יש פה פגיעה חמורה בשלטון החוק, לבוא ולפרוץ לגדרות של בתים,

ישראל קלרמן:

כבוד העו"ד תני לי רגע,

עו"ד מירי רזלאן:

כן, אוקי בבקשה.

ישראל קלרמן:

שמענו את הטענה שלך, קיבלנו עכשיו תשובה. על מה שאת, מה שאת אומרת, על צורך ההתנהגות, צורת ההתנהלות, אנחנו יכולים (לא ברור), אנחנו מדברים עכשיו על בקשה שמונחת לפנינו, ואומר לי עורך הבקשה שהמבנים היבנים האלה נמצאים על שטח חום אלמלא ללא כניסה לשטח פרטי, על זה יש לך משהו להגיד?

עו"ד מירי רזלאן:

אני אגיד לך, אוקי.

ישראל קלרמן:

אם את, אני מקבל את ה - ,

עו"ד מירי רזלאן:

יש לי תשובה בשבילך,

ישראל קלרמן:

את ההערה שלך, ואת ה - ,

אריאל גולן:

את צורך ההתנהלות,

ישראל קלרמן:

הכעס,

עו"ד מירי רזלאן:

לא,

ישראל קלרמן:

את גוף ההתנהלות.

עו"ד מירי רזלאן:

אני לא כועסת, יש לי תשובה בשבילך, אוקי,

ישראל קלרמן:

בבקשה.

עו"ד מירי רזלאן:

לפני כשנתיים, רציתם להציג מבנים יבלים ברחוב הנרד, באזור רחוב הנרד 4, הגשתי עתירה לבית המשפט, גם במחטף, בלי, בלי שלטים שהשכנים יוכלו להתנגד בלי כלום, על שטח חום, אוקי. השופטת פסקה שאנחנו נגיע לפשרה היום העירייה סידרה את זה כחנייה. והיא אמרה שהיא עוד פעם בפסק דין, שאם עוד הפעם יבצע מחטף דומה לזה, היא פשוט, אתם תחטפו הוצאות, העירייה יחטפו הוצאות,

עו"ד אילנית מיכאלי:

את יכולה להפנות אותנו לפסק הדין?

עו"ד מירי רזלאן:

וואי, אני אמצא תיכף, תיכף נמצא אותו.

אלחנן-עורך הבקשה:

הנה זה (לא ברור),

עו"ד מירי רזלאן:

אז אני אראה את הפסק דין,

אלחנן-עורך הבקשה:

את הגשת את הבקשה, הבקשה החלטה לא רלוונטית, כי הגשנו על תוכנית בינוי, אפילו לא פרסמו את התיק, הפרסום של התיק, שעוד לפני שהתחלנו,

דובר לא מזוהה:

(לא ברור) הליך,

אלחנן-עורך הבקשה:

הגשת ערר בתוכנית בינוי לפני הפרסום, למה לא פרסמו?

עו"ד מירי רזלאן:

אתה רוצה לראות את ההחלטה של בית המשפט?

אלחנן-עורך הבקשה:

ראיתי את ההחלטה, ואז היה פרסום,

עו"ד מירי רזלאן:

מה השם שלך?

אלחנן-עורך הבקשה:

אלחנן, אני עורך הבקשה גם של (לא ברור), של התוכנית ההיא. ואז הבית משפט אמר כשהבקשה תגיע לפרסום, תגישו ערר מסודר, זה היה, זה היה ההחלטה,

עו"ד מירי רזלאן:

ואתה רוצה לראות ש - ,

אלחנן-עורך הבקשה:

וועדת ערר החליטה לא לבצע את (לא ברור) דנים על זה,

עו"ד מירי רזלאן:

אני יכולה להמציא את הפסק דין הזה, פסק דין בעירייה, בית משפט (לא ברור),

דובר לא מזוהה:

ועכשיו כשהתחלתם לעבוד אתם הודעתם למישהו?

עו"ד מירי רזלאן:

לא הודעתם,

דובר לא מזוהה:

או שפשוט התחלתם לעבוד?

אלחנן -עורך הבקשה:

לא עבדנו,

קובי גולברי:

גמרתם לעבוד, ואז הוצאתם בקשה להתנגדות.

עו"ד מירי רזלאן:

אז אני אומר לך את דעתי,

ישראל קלרמן:

אמרתי עוד הפעם, ההתנהלות הם יכולים להתווכח,

עו"ד מירי רזלאן:

כן,

ישראל קלרמן:

לא להתווכח. מקבל מה שהם אומרים,

עו"ד מירי רזלאן:

אבל אם הוא,

קובי גולברי:

הכול בנוי, הכול בנוי כבר,

ישראל קלרמן:

אז אני אומר, מדברים על מצב נתון, אבל אני אומר אם הייתי עכשיו (לא ברור) שיש להם איזה טעות (לא ברור), שיש איזה טעות בתוכנית המדידה, ונכנסים פה לחצר שלכם באמת, בוודאי שהייתי עושה הכול, כמו שאמר גם חבר וועדה יוחנן וייצמן, היינו דוחים את הבקשה, ולא מאשרים אותה. עכשיו אני אומר לך עכשיו עוד פעם, אני שם רגע בצד את הצורת התנהלות, כי אנחנו לא נמצאים שמה, אנחנו נמצאים עכשיו במצב, שהמבנים היבילים נמצאים, בשטח חום, בשטח עירוני לגמרי,

קובי גולברי:

אז מה שאתה אומר ש - ,

ישראל קלרמן:

שנייה,

קובי גולברי:

(לא ברור) לא קשורה לכלום,

ישראל קלרמן:

שנייה,

קובי גולברי:

ואפשר לבנות,

ישראל קלרמן:

ולכן אני מבקש,

קובי גולברי:

התנהלות של עבריינית,

ישראל קלרמן:

לא, לא אמרתי כזה דבר,

קובי גולברי:

כי זה מה שאני (לא ברור),

ישראל קלרמן:

לא אמרתי כזה דבר. אבל אמרתי, שאני רוצה לשמוע התנגדות למבנים,

עו"ד מירי רזלאן:

רגע,

ישראל קלרמן:

בהתאם למה שהיה,

עו"ד מירי רזלאן:

שטח,

ישראל קלרמן:

היום,

עו"ד מירי רזלאן:

עוד לא היה היתר, עדיין אין היתר, אתם ביקשתם היתר בדיעבד, עדיין אין היתר,

ישראל קלרמן:

הבנתי, אז מה?

עו"ד מירי רזלאן:

הסתכלתי עכשיו באתר של העירייה,

ישראל קלרמן:

אז מה מבקשת? בגלל שאין לי היתר, שאני אהרוס את זה ואגיש היתר, מה? אני שואל, אני שואל מה את,

אביחי:

אדוני היו"ר,

ישראל קלרמן:

מה אתם (לא ברור) בבקשה מה שמך רק תגיד,

אביחי:

אביחי,

ישראל קלרמן:

אביחי.

אביחי:

בתים באזור גינה ופארק שקט, מראש קנינו את הבתים באזור כזה. העירייה עם כל הכבוד לעירייה, יכולים לבנות את איפה שרוצים את החום, כמו שאמרת. אבל לבוא ולבנות על, על מקום של בתים שקנינו אותה מראש על פארק,

ישראל קלרמן:

אתה יודע שאתה קונה ליד מגרש חום,

אביחי:

לא, לא, לא,

ישראל קלרמן:

מה לא? מגרש חום.

אביחי:

במקום הזה, איפה שהם בנו, 50 שנה,

ישראל קלרמן:

זה חום או ירוק?

אלחנן-עורך הבקשה:

זה חום,

ישראל קלרמן:

חום,

אביחי:

(לא ברור) לגמרי.

ישראל קלרמן:

זה מבנה עירוני.

אריאל גולן:

איפה אתה גר?

אביחי:

לדבר מילה,

אריאל גולן:

איפה אתה גר?

קובי גולברי:

איך השטחים רשומים בטאבו על שטח חוס?

עו"ד מירי רזלאן:

לא,

קובי גולברי:

השטח של הגינה שלנו רשום בטאבו.

ישראל קלרמן:

מה?

עו"ד מירי רזלאן:

זה צמוד לטאבו שלהם? אני לא ראיתי,

ישראל קלרמן:

לא יכול להיות.

אלחנן-עורך הבקשה:

לא יכול להיות,

אביחי:

חלקה 172,

עו"ד מירי רזלאן:

החצר לא, החצר,

קובי גולברי :

החצר שלנו הגינה שלנו, זה בטאבו,

ישראל קלרמן :

לא, עד גבול מסוים, לא, עד,

עו"ד מירי רזלאן :

עד גבול מסוים.

אריאל גולן :

שנייה, הוא רוצה להגיד משהו,

קובי גולברי :

לא, בטאבו,

ישראל קלרמן :

בסדר, חברים, לא מדברים ביחד, שנייה, שנייה,

אריאל גולן :

אתה רוצה הפרדה אקוסטית,

ישראל קלרמן :

אני רוצה לדבר איתו, לשמוע אותו, ואחרי זה נשמע גם אתכם, תן רגע לשמוע, אחרי זה תן להחזא, הוא באמת כן,

אביחי :

אני אומר כזה דבר, בסוף הבעלים של ירושלים, יכול לשים דברים אין, אין לנו יכולת לערער עליכם, אוקי.

יוחנן וייצמן :

לא נכון,

אביחי :

איך הדברים אמרת, ההתנהלות לא הייתה נכונה, היה צריך להעיר על זה, בסוף אנחנו קנינו בתים בשביל לגור על פארק ושקט, בלי רעש. אתם החלטתם שזה מה שיהיה גני ילדים, תעשו לנו בידוד אקוסטי בינינו לבין הבתים, תקבעו גדרות כמו שצריך, תעשו הסדרי חנייה כמו שצריך, אתה מבין

שעכשיו, לצורך העניין אם עכשיו אני, לצורך העניין רוצה למכור את הבית שלי, אני או אחד השכנים
פה, הערך של בית יורד בגלל שזה ליד גן ילדים,

ישראל קלרמן:

לזה כיוונתי, את זה רציתי לשמוע,

עו"ד מירי רזלאן:

רגע, רגע,

ישראל קלרמן:

רגע, למה כולם ביחד? כבוד העו"ד,

דובר לא מזוהה:

ביקשתי רשות.

ישראל קלרמן:

לא, אבל שנייה הוא סיים?

אריאל גולן:

כאילו כל הדיירים פה, והוא מבקש הפרדה אקוסטית, כאילו אתה אמרת איזה שהוא גדר
אקוסטית?

אביחי:

אתם מבינים מה זה לגור ליד גן ילדים,

אריאל גולן:

זה מה שאתה מתכוון? זה מה שאתם רוצים גם?

עו"ד מירי רזלאן:

לא, יש לי רשימה, קודם כל גם, כל הנטיעה של העצים, זה עשרות עצים באזור.

ישראל קלרמן:

רגע, אז שנייה,

עו"ד מירי רזלאן:

יש פה,

ישראל קלרמן:

סיימת.

עו"ד מירי רזלאן:

רשימת דרישות,

ישראל קלרמן:

שנייה, אבל לא, אבל, שנייה.

עו"ד מירי רזלאן:

כן,

ישראל קלרמן:

סיימת, נכון? שמעתי אותך.

אביחי:

כן,

ישראל קלרמן:

אתה רוצה להוסיף משהו על זה?

קובי גולברי:

כן,

ישראל קלרמן:

מה?

קובי גולברי:

אני טוען שהשטח שלנו רשום בטאבו, זה היה,

ישראל קלרמן:

זה אנחנו נבדוק עוד מעט,

קובי גולברי:

מה זה?

ישראל קלרמן:

נבדוק את זה, אני לא חושב שזה נכון,

עו"ד מירי רזלאן:

הם הציעו,

ישראל קלרמן:

אבל מה שרשום בטאבו זה לא על המגרש הזה.

קובי גולברי:

זה זה,

ישראל קלרמן:

שנייה, נבדוק את זה. אתה,

קובי גולברי:

ועוד דבר, כשבונים מבנה הוא צריך להיות 3 מטר יותר רחוק מהגדר שלי, נכון?

ישראל קלרמן:

זה ייבדק,

קובי גולברי:

לא, הוא יושב לי על הגדר,

ישראל קלרמן:

אבל אני אומר לך, שמעתי אני אבדוק את זה,

עו"ד מירי רזלאן:

קובי, הוא יבדוק את זה,

ישראל קלרמן:

הלאה, אתה שנייה, כבוד העו"ד זה, רגע, הלאה אתה בסוף,

עו"ד מירי רזלאן:

(לא ברור).

ישראל קלרמן:

רגע, שנייה,

עו"ד מירי רזלאן:

הם פה.

ישראל קלרמן:

כן,

דובר לא מזוהה:

אני גם (לא ברור) שוב מה שאביחי אמר, אין לנו פה שום דבר קנטרני, אנחנו מבינים מה שהעירייה עושה למרות שלשים ארבעה גנים לילדים שהם לא ילדי השכונה, (לא ברור) מבקשים,

ישראל קלרמן:

הם לא ילדי השכונה?

דובר לא מזוהה:

לא,

עו"ד מירי רזלאן:

לא, לא ילדי השכונה,

ישראל קלרמן:

גם את זה, אז לא שמעתי על זה.

דובר לא מזוהה:

אנחנו מבקשים כמו שנאמר להרים גדר אקוסטית, ופשוט לתת לנו שקט, זה מה שאנחנו מבקשים.

ישראל קלרמן:

מאה אחוז, תודה. כן, עו"ד את רוצה, זהו, חברים, תנו לנו רגע לשמוע.

אריאל גולן:

יש (לא ברור) את הבקשות.

ישראל קלרמן:

מה שהם אומרים (לא ברור).

דוברת לא מזוהה:

אני רציתי להגיד משהו,

ישראל קלרמן:

מאה אחוז כן. רגע, חברים תנו לשמוע את, מה שמך?

דוד - מתנגד:

דוד, דוד (לא ברור) דיירים בנרד. לקחו לנו את השביל גישה שהיה לנו מהנרד לקוסטה ריקה, עכשיו, (לא ברור) לבית ספר, במקום 3 דקות היא צריכה לצעוד 20, 25 דקות והיה שביל מעבר של 50 ומשהו שנה, עזוב את הנזק שהם עשו, כרתו עצים בוגרים, עצים שמורים, יש לנו תמונות, יש לנו הכול, מלכתחילה לא שיתפו בכלום, לא רק שלא שיתפו, שיקרו, עשו מין מסך עשן כזה, בשביל, אתה מבין זה ככה, העירייה לא אמורה להתנהג. מה נעשה הבן אדם הקטן?

עו"ד מירי רזלאן:

אוקי, אז יש לי,

דוד - מתנגד:

דבר ראשון. דבר שני, לגבי, לגבי הנושא שזה גנים, זה מפריע, לא נעים, זה ממש על הגינה של הבית,

עו"ד מירי רזלאן:

כן, (לא ברור) סיכמתי.

דוד - מתנגד:

מה יש עוד להגיד? רוצים, רוצים גדר אקוסטית, רוצים גדר אקוסטית,

ישראל קלרמן:

זה שמענו,

דוד - מתנגד:

(לא ברור) וכמה שפחות יפריע לנו, זה גם,

ישראל קלרמן:

תודה.

דוד - מתנגד :

לא (לא ברור) את השכונה, יש מלא גנים בשכונה, שבקושי יש בהם אישור, אז אני לא מבין,

ישראל קלרמן :

מאה אחוז,

עו"ד מירי רזלאן :

יש לי שאלה,

ישראל קלרמן :

רגע, בוא נשמע את כולם, שנייה, תודה רבה, כן עו"ד.

עו"ד מירי רזלאן :

קיים גן הרצוג.

ישראל קלרמן :

מה קיים?

עו"ד מירי רזלאן :

גן הרצוג.

אריאל גולן :

מה זה, זה השטח הירוק,

עו"ד מירי רזלאן :

זה השטח הירוק,

אריאל גולן :

הירוק,

ישראל קלרמן :

כן,

עו"ד מירי רזלאן :

לא היה ניתן לשים את המבנים היבילים,

דובר לא מזוהה:

נמצא,

עו"ד מירי רזלאן:

אתה יודע פגיעה,

ישראל קלרמן:

בירוק?

עו"ד מירי רזלאן:

פגיעה פחותה בדיירים, אתה יודע כמה שזה,

ישראל קלרמן:

לא הבנתי, בשטח ירוק?

עו"ד מירי רזלאן:

אתה ראית את התמונות כמה שזה קרוב לבתים שלהם?

ישראל קלרמן:

ראיתי, אבל אני שואל אותך שאלה, אבל את עו"ד, את אומרת לי לשים מבנים בשטח ירוק.

עו"ד מירי רזלאן:

זה שטח ירוק, זה שטח,

ישראל קלרמן:

את טועה,

עו"ד מירי רזלאן:

אוקי,

ישראל קלרמן:

ואת לא אומרת את זה, את מתחברת למה (לא ברור)?

קובי גולברי:

זה שהרסו את העצים, ועקרו את העצים,

אריאל גולן:

יש לך עוד טענות?

ישראל קלרמן:

שמעתי,

עו"ד מירי רזלאן:

כן, בינוי הפסולת,

קובי גולברי:

סליחה אני רוצה (לא ברור),

עו"ד מירי רזלאן:

את הפסולת במשך,

קובי גולברי:

אני, אני רוצה לדבר,

ישראל קלרמן:

לא ייתכן שכולם,

מיטל שקולניק:

לסיים (לא ברור),

דליה אלפסי:

תן לה לטעון.

קובי גולברי:

חשבתי שהיא סיימה.

ישראל קלרמן:

אז כולם עונים, לא רוצה. מיטל,

עו"ד מירי רזלאן:

תראה, פינוי הפסולת מהחצרות, אוקי, בניית חומה אקוסטית, למנוע רעש בין הגנים לבתים, הרחבת הכביש, אתה יודע, אתה מכיר את רחוב הנרד? זה כביש צר כביש חד סטרי בקושי, אני במקרה תושבת השכונה,

ישראל קלרמן:

והכניסה לגנים מתוך רחוב הנרד?

עו"ד מירי רזלאן:

היא גם מתוך רחוב הנרד, גם מקוסטה ריקה,

אלחנן -עורך הבקשה:

לא, ממש לא. זה הסיבה,

ישראל קלרמן:

אבל עוד רגע אתה תענה, שנייה, תן לשמוע אותה, כן.

דובר לא מזוהה:

שאפשר להיכנס דרך,

ישראל קלרמן:

רגע חברים,

עו"ד מירי רזלאן:

עד היום, עד היום במשך 50 שנה, היה זכות מעבר לקוסטה ריקה,

ישראל קלרמן:

זה הוא אמר,

עו"ד מירי רזלאן:

ברגע שהם (לא ברור) את המבנים, הם פשוט חסמו,

ישראל קלרמן:

שמענו.

עו"ד מירי רזלאן:

אוקי, עכשיו רגע, שנייה אני רוצה לעבור על הדרישות, אוקי, אם אפשר השבת הרצון להתקדמותו בכך שתהיה נטיעת עצים חלופיים, וניקוי הפסולת מהחצרות זה אמרתי. בנייה של חומה אמרתי, בין כל חצר מגורים לבין מתחם הגנים, כל חצר שנפגעה,

ישראל קלרמן:

כן,

עו"ד מירי רזלאן:

אוקי. אוקי,

ישראל קלרמן:

מאה אחוז, תודה רבה.

עו"ד מירי רזלאן:

נכון?

ישראל קלרמן:

לא, זהו, סיימנו, קיבלנו, מי משיב? מי רוצה לדבר עוד הפעם?

אביחי:

אפשר להראות לך את העצים שהם חתכו?

עו"ד מירי רזלאן:

אלחנן, תן לי,

ישראל קלרמן:

מה אתה רוצה להגיד? שמך,

דניאל גולן:

שמי דניאל גולן אני גר בקוסטה ריקה 11, כשהתחילו לחפור, התחילו לחפור ולעקור עצים, הזמנתי פקחים, פקחים של העירייה שיקרו, אמרו אנחנו במיוחד גם הקבלן, איפה הוא הקבלן? גלעד, גלעד, איך קוראים לו?

עו"ד מירי רזלאן:

רגע, יש לי שאלה,

דניאל גולן:

איך קוראים לקבלן? גלעד, גלעד?

ישראל קלרמן:

גלעד כן,

דניאל גולן:

שיקר, הוא אמר אנחנו מרחיבים את הפארק, אמרתי לו - למה אתה עוקר את העצים, יש לנו בתוך השטח שלנו נכנסו, עקרו לנו את הגדרות, של הבניין, עקרו את הגדרות, עקרו את העצים. הזמנו להם פקחים, הפקחים אמרו לא יודע שום דבר, אנחנו מרחיבים את הפארק. משקרים מסלפים, מרמים, בלי, שלחתי שתי מכתבים למבקרת העירייה, מיד לעצור את העבודות, אנחנו מתנגדים להקמת גנים, או לכל פרויקט אחר, זה יהיה פה רעש, לכלוך, צעקות, כל היום, אנחנו לא מעוניינים, עקרו לנו את הגדרות, היה לנו עץ בשטח שלנו, בן 60 שנה, חפרו מתחת בכוונה, הקבלן שלכם, שאתם העסקתם, הפיל את העץ על הבניין, נפלו עמודי חשמל, עמודי תקשורת, עד עכשיו העמוד נוטה, לא הוציאו אותו, סכנת נפשות. עקרו לנו את המדשאה מאחורי הבניין, את הצינורות השקיה, סליחה אני מדבר.

אריאל גולן:

כן,

יוחנן וייצמן:

אנחנו (לא ברור).

דניאל גולן:

עקרו לנו את הצינורות השקיה, את הגינה, לא החזירו את הגדרות למקום חדשות, לא החזירו גדרות. עכשיו זה פרוץ,

ישראל קלרמן:

מאה אחוז.

דניאל גולן:

מה זה מאה אחוז? אני דורש, סליחה בשם כל הבניין שלנו, קודם כל להרוס את כל הגנים האלה, להוציא אותם מהמקום להחזיר את העצים חזרה. אני לא צוחק, זה מצחיק אותך?

יוחנן וייצמן:

לא, זה מעניין,

דניאל גולן:

אנחנו לא מעוניינים, הדירה שלי,

ישראל קלרמן:

עד עכשיו שמעתי (לא ברור).

דניאל גולן:

(לא ברור).

ישראל קלרמן:

נשמעות, בבקשה.

דניאל גולן:

הדירה שלי 5 מטר מהגן, מה?

ישראל קלרמן:

שמעתי,

דניאל גולן:

אתה חושב שאני אשמע את הצעקות של הילדים?

דוברת לא מזוהה:

2 מטר.

עו"ד מירי רזלאן:

מהות המבנים יבלים, זה משהו זמני,

ישראל קלרמן:

נכון.

עו"ד מירי רזלאן:

אז פה נשאר למה מנ"דים קבועים, זאת אומרת,

ישראל קלרמן:

לא, משרד החינוך דורש מבנה יביל שיהיה בו גם ממ"דים שאם,

עו"ד מירי רזלאן:

אז מנ"ד שהסתיים לו (לא ברור),

ישראל קלרמן:

מה?

עו"ד מירי רזלאן:

זמני, עד שיתיימו את הפרויקטים של הפינוי בינוי?

ישראל קלרמן:

מה?

עו"ד מירי רזלאן:

עד שיתיימו הפרויקטים של הפינוי בינוי?

ישראל קלרמן:

אנחנו נשמע, מנהל האגף יאיר,

קובי גולברי:

איפה הגני משחקים?

ישראל קלרמן:

רבותי, אני רוצה, שמעתי אתכם,

קובי גולברי:

לא,

ישראל קלרמן:

לא, אל תגיד - לא. שמעתי אותך,

קובי גולברי:

רק שאלה,

ישראל קלרמן:

מה השאלה?

קובי גולברי :

זה הבניינים היבילים, נכון?

ישראל קלרמן :

שמעתי,

קובי גולברי :

צריך ארגזי חול,

ישראל קלרמן :

מה השאלה?

קובי גולברי :

אני רוצה לדעת איפה המגרש משחקים.

ישראל קלרמן :

עוד מעט אנחנו נדע. אנחנו עכשיו, חברים, אני רוצה לשמוע התייחסות מהמבקש, עו"ד מה שמה, אני לא זוכר,

עו"ד מירי רזלאן :

מי? אני?

ישראל קלרמן :

כן,

דוברת לא מזוהה :

מירי.

עו"ד מירי רזלאן :

מירי רזלאן,

ישראל קלרמן :

מירי רזלאן. שמענו אותך בקשב, תני לנו עכשיו לשמוע תשובות,

עו"ד מירי רזלאן :

בבקשה כן,

ישראל קלרמן:

מנהל האגף הגיע לפה,

עו"ד מירי רזלאן:

תודה.

ישראל קלרמן:

הוא יתחיל, ומחר יהיה גם המבקש, ועורך הבקשה,

עו"ד מירי רזלאן:

תודה רבה.

ישראל קלרמן:

ונתקדם הלאה.

יאיר אייפרמן:

טוב,

ישראל קלרמן:

יאיר אייפרמן, בבקשה.

יאיר אייפרמן:

שמי יאיר אייפרמן, מנהל האגף לחינוך חרדי. אני נציג עיריית ירושלים, בתחום החינוך. עכשיו השכונה המדוברת עולה דרישה מתושבי השכונה, לגנים, לגנים בשכונה. השכונה עצמה עוברת תהפוכות. בגלל שיש פינוי בינוי, וכל מיני פעולות שנעשות, ואנחנו מתארגנים בהתאם לדפוס, הדפוסים הקיימים בשכונה. ככל שיש לנו דרישה לגני ילדים, תקניים, אנחנו צריכים לתת מענה.

ישראל קלרמן:

יאיר, שנייה, הילדים שמאוכלסים שמה, איפה הם גרים?

יאיר אייפרמן:

תושבי השכונה.

עו"ד מירי רזלאן:

לא, הם לא תושבי השכונה,

קובי גולברי :

לא, לא,

ישראל קלרמן :

שנייה,

יאיר אייפרמן :

אדוני היו"ר, אני,

ישראל קלרמן :

רגע, חברים לא להתפרץ, לא, אני סלח לי. לא, לא, אני נועל את הדיון.

עו"ד מירי רזלאן :

מהרחוב הנרד אין לי,

ישראל קלרמן :

לא, עו"ד מרים, אני אנעל את הדיון, אני לא מוכן לשמוע את זה, הוא נותן לכם, אני רוצה לשמוע אותו עד הסוף.

יאיר אייפרמן :

אדוני היו"ר אני, אדוני היו"ר אני מבקש,

דליה אלפסי :

חבר'ה.

יאיר אייפרמן :

להשלים את ההתייחסות בצורה מקצועית,

ישראל קלרמן :

בבקשה.

יאיר אייפרמן :

ככל שיש,

ישראל קלרמן:

רגע, אחרי זה תגיד את זה.

דובר לא מזוהה:

יש רשימה של (לא ברור) הגן שבאים מהשכונה,

ישראל קלרמן:

אתה לא בסדר.

דובר לא מזוהה:

סתם הוא אומר,

ישראל קלרמן:

יאיר, תמשיך הלאה.

יאיר אייפרמן:

אני, אני אתן התייחסות קצרה, אני, אני מבין שהם לא רוצים לתת לי להשלים את הדברים, אני עומד על כך להשלים.

עו"ד מירי רזלאן:

תנו לו להשלים.

ישראל קלרמן:

בבקשה, יאיר,

עו"ד מירי רזלאן:

היה לנו זמן לדבר, תתנו לו.

יאיר אייפרמן:

אנחנו מחויבים לתת שירותי חינוך לתושבי השכונה. השכונה היא שכונה מעורבת, ויש כמה זרמים בשכונה, יש הציבור הכללי, יש את הציבור הדתי, ויש את גם ציבור חרדי. בעבר זה היה מיעוט של מיעוט, כיום יש רישומים מהשכונה, ואנחנו כמינהל חינוך מחויבים לתת שירותי חינוך בשכונה. הפעולה הראשונה שעשינו שכרנו דירות מגורים, שכרנו דירות מגורים שהגנים מתנהלים בתוכם. באו בתוקף תושבי השכונה, ובאו ואמרו - למה אתם נכנסים לתוך בניין המגורים שלי? באנו והתחייבנו חברים, זה לזמן שאול, היות ואין לנו מענה חינוכי, אנחנו נכנסים לדירות, על מנת שיהיה מבנה קבע, גן תקני. אני חושב שאני, אני כמנהל אגף חינוך מחויב לתת שירותי חינוך, בסוף ילד

שקם בבוקר, ילד בן 3, 4 או 5, אמור לקבל גן ילדים תקני ששם מנהל שמה התנהלות פדגוגית מהרמה העליונה, ולתת חינוך בדירת מגורים, לא סביר. לא סביר לפגוע בתושבי השכונה, ולא סביר לתת את השירותי החינוך. לכן כרגע הגנים נמצאים בדירות מגורים, ואנחנו מתעתדים להביא מוסד מתוקן. עכשיו הלכנו ועשינו תסקירים בשכונה, היינו בקשר עם המינהל הקהילתי, היו דיונים הולכים וחוזרים, זאת אומרת לא מישו קם בבוקר והחליט - טוב רגע, איפה אנחנו שמים? שמנו את היד. התנהלות דיונים,

דובר לא מזוהה:

איפה התנהלו הדיונים?

יאיר אייפרמן:

התנהלו דיונים עם המינהל הקהילתי במינהל חינוך, ראש מינהל חינוך, אני מדבר גם מציאות קיימת, אני לא יודע,

דובר לא מזוהה:

יש לך שמות להגיד?

יאיר אייפרמן:

המינהל, תעשו שם בירורים, תעשו את הבירורים,

דובר לא מזוהה:

ביררנו, ביררנו. שמועה, (לא ברור). הוא גם לא ידע על זה,

(מדברים ביחד)

ישראל קלרמן:

רגע, אצל (לא ברור) היה?

יאיר אייפרמן:

ראש מינהל חינוך, מכירים את זה פה,

דובר לא מזוהה:

אני הלכתי באופן אישי,

יאיר אייפרמן:

שנייה אני יכול,

ישראל קלרמן:

רגע,

יאיר אייפרמן:

להשלים את הדברים,

דובר לא מזוהה:

אבל אתה לא אומר דברים אמת, אתה לא אומר את האמת.

אריאל גולן:

אני מבקש תן לו להשלים,

ישראל קלרמן:

לא, לא, הוא היה אומר שהיה דיון אצל ראש מינהל (לא ברור).

דובר לא מזוהה:

אבל אני הלכתי,

ישראל קלרמן:

רגע, רגע,

דובר לא מזוהה:

ושאלתי, ואמרתי, אנחנו לא יודעים שום דבר,

ישראל קלרמן:

רגע, יאיר ענה.

יאיר אייפרמן:

עכשיו הדיונים האלה התקיימו לאורך תקופה, הדברים היו ידועים, אנחנו לא באים בסוף לפגוע חס וחלילה בדיירי השכונה, אנחנו בסוף רוצים לתת מענה חינוכי, לתושבי השכונה.

דובר לא מזוהה:

אז למה עשיתם את זה,

יאיר אייפרמן:

שנייה, אני אשלים,

דובר לא מזוהה:

כמו גנבים בלילה,

יאיר אייפרמן:

את דברי,

ישראל קלרמן:

רגע,

יאיר אייפרמן:

ואחרי זה,

דובר לא מזוהה:

כמו גנבים בלילה. באתם עשיתם יציקות, שאף אחד לא רואה, לא שומע, אני (לא ברור) פעמיים.

ישראל קלרמן:

אני רוצה להגיד לך משהו, אני אסיים את הדיון,

דובר לא מזוהה:

הם לא עשו,

ישראל קלרמן:

אני (לא ברור), ואני אקבל החלטה כמו שאני רוצה, אני רוצה לשמוע עד הסוף את כל אחד, הוא חייב לתת את התשובה שלו עד הסוף.

דובר לא מזוהה:

הוא לא דובר אמת.

ישראל קלרמן:

הוועדה צריכה, תגיד לי את זה אחרי זה. אל תיכנסו לדברים של אחרים, אני לא מבין את זה. בבקשה, יאיר.

יאיר אייפרמן:

אז אני אומר שוב, הדיונים התקיימו לאורך חודשים ארוכים בדיון אחר דיון, והגיעו לתובנה שאנחנו צריכים לתת מענה לתושבי השכונה, ובהתאם,

ישראל קלרמן:

זה הבנתי.

יאיר אייפרמן:

נבחר המקום. עכשיו אני בא ואומר בצורה ברורה, אין לנו שום עניין לבוא ולפגוע בתושב כזה או אחר, יחד עם זאת כל מקום שהוקם גן ילדים, תהיה, יהיו סימני שאלה מצד התושבים, ויכול להיות שבאמת הם צודקים. בסופו של יום עיריית ירושלים מחויבת, לתושבי עיריית ירושלים, לתושבי השכונה, ואני עומד על כך, לתושבי השכונה, לתת מענה חינוכי.

ישראל קלרמן:

דרך אגב, שאלה, אני שואל שאלה אחת, שנייה אני שואל שאלה,

יאיר אייפרמן:

כן,

ישראל קלרמן:

האם זה נכון נכנסתם לתוך, הם, הם ככל שהם לא עשו לא בסדר, אבל הם אמרו ש – 50 שנה הם השתמשו במקום הזה, וביום בהיר באנו והרסנו גדרות, ושמנו את ה - ,

יאיר אייפרמן:

אז,

ישראל קלרמן:

ובלי להודיע, בלי לדבר, בלי לעשות כלום?

עו"ד מירי רזלאן:

והפועלים,

דובר לא מזוהה:

זה עובדה,

יוחנן וייצמן:

בוא, אני יודע את ה - , אני יודע לדבר קצת. אני, שאלתי שאלה, אני רוצה לדעת, אם הוא יודע תשובות.

יאיר אייפרמן:

אז אני אתן, דבר ראשון לגבי השטח, אני אשמח שהוועדה תוציא נסחים כמו שסוכם, בשביל להבין את גבולות הגזרה, זאת אומרת הדיירים מה התיחום השטח הפרטי שלהם, ומה הוא השטח הציבורי. ככל שהייתה זליגה לאורך השנים על שטח ציבורי, אני לא יודע לתת מענה אם תושב נהנה במשך שנים רבות,

ישראל קלרמן:

זה המענה על זה, אני אומר דבר אחר, אם התקרבתם פחות מ – 3 מטר לגבול מגרש, שבזה הם צודקים, פרצו את הגדרות והאקוסטיקה,

יאיר אייפרמן:

עכשיו,

ישראל קלרמן:

ואם אני, זה דבר אחד. דבר שני, אם היה שביל שהחזיקו בו רבים, אתה יודע צריך לתת על זה מענה. זה לא אתה, זה אני, אבל אני רוצה לדעת האם אתם מודעים לזה, בדקתם, הכנתם לתוכנית לזה, הם אומרים שהיה שמה, שביל שהחזיקו בו רבים, וזה דבר שנמצא גם בגמרא ובדיני הלכה.

יאיר אייפרמן:

נכון,

ישראל קלרמן:

שהחזיקו בו רבים למעלה 50 שנה, ביום אחר, באים וסוגר להם את זה, והם לא יכולים עכשיו לעבור וללכת, וללכת עכשיו, ילדה בת 3, החוג השני שאתה אומר, יש פה כמה חוגים שזה, צריכים ללכת 25 דקות במקום 5 דקות, אתה אומר זה פתרון, ככה אני חושב, אם יגידו החברים שאני לא צודק, אבל, אני חושב, לכן אני שואל נתתם על זה את הדעת, אתם חושבים על זה, אתם יודעים על זה, אתם יודעים לתת פתרון לזה? זה מה שאני רוצה לשמוע.

יאיר אייפרמן:

אדוני היו"ר,

אריאל גולן:

אם אתם יכולים לתת למענה אקוסטי, זאת אומרת איזה הגנה.

ישראל קלרמן:

אקוסטי גם, דיברתי,

עו"ד מירי רזלאן:

זה משהו אחר, זה שני דברים,

יאיר אייפרמן:

שנייה, שנייה,

עו"ד מירי רזלאן:

שונים.

יאיר אייפרמן:

אז אני, אדוני היו"ר אני, אני, אשלים את דברי, ועל זה אלחנן ירד יותר לרזולוציות, כי הוא מכיר יותר את התוכנית, והוא ייתן מענה. אני רוצה להגיד משהו אחד. במידה ואני שומע שיש פה כל מיני תובנות, הדפוס הפעולה כזה או אחר, במידה שיש, אני הייתי שמח שבסוף ככל הדיירים כל אחד עם האמוציות והרצונות שלו, יש עו"ד שהיא תייצג את התושבים, נקבל רשימת דברים שנפגעו, או שצריך לתת את השימת לב הזה, אני אהיה אחראי באופן אישי, שהדברים יסודרו. אני רואה את, בסוף את הצורך של הדיירים כצורך בסיסי, שאנחנו כעיריית ירושלים נצטרך לתת לזה מענה.

ישראל קלרמן:

מעולה,

עו"ד מירי רזלאן:

אתה יודע מה שעות הפעילות של הגן? של הגנים?

יאיר אייפרמן:

אני יודע שגן ילדים נפתח בבוקר, הוא מסתיים,

עו"ד מירי רזלאן:

גם,

יאיר אייפרמן:

בשעה 4,

דובר לא מזוהה:

ב – 6 אצלכם.

קובי גולברי:

מתפללים גם בלילה,

עו"ד מירי רזלאן:

למה אתה לא אומר את זה כעיריית ירושלים, (לא ברור).

יאיר אייפרמן:

אני, אני רוצה,

ישראל קלרמן:

לא, לא, זה צריך לכתוב,

יאיר אייפרמן:

אני רוצה לחדד, מדובר בגן ילדים מוסד חינוכי,

ישראל קלרמן:

מבחינתך הוא עובד עד ארבע, יאיר, נכון?

יאיר אייפרמן:

אין בית כנסת,

קובי גולברי:

אבל זה בתוך הסלון שלי, אתה (לא ברור), הלכת בעיר גנים, הוצאת מדירות, והבאת אותם לפה.

ישראל קלרמן:

לא, לא,

קובי גולברי:

בית כנסת לתוך הסלון שלי,

ישראל קלרמן:

לא יכול להתנהל מולו עכשיו.

יאיר אייפרמן:

שנייה,

ישראל קלרמן:

זה לא הוא,

יאיר אייפרמן:

שנייה.

ישראל קלרמן:

הוא, אתה נתת תשובות,

יאיר אייפרמן:

לכן אני,

ישראל קלרמן:

והוא אמר - טוב.

יאיר אייפרמן:

אני ביקשתי מהוועדה, תיכף נצלול לפרטים, ונראה איזה שטח ציבורי באיזה שטח פרטי ומי התקרב
למה.

ישראל קלרמן:

מאה אחוז, תודה.

יאיר אייפרמן:

אני שוב, אני רק אדוני היו"ר,

דובר לא מזוהה:

סליחה, אני רוצה,

ישראל קלרמן:

לא, רגע, לא,

יאיר אייפרמן:

אני שוב מחדד, את הראייה שלנו, ואת חובתנו לבוא ולסייע לדיירים להפחית ככל הניתן את הפגיעה במידה והיא קיימת,

ישראל קלרמן:

נזקים,

יאיר אייפרמן:

יחד עם זאת אני מחדד את חובתנו החוקית לתת,

ישראל קלרמן:

זה שמענו,

יאיר אייפרמן:

(לא ברור) חינוכי,

ישראל קלרמן:

תודה, יאיר, אלחנן, עורך הבקשה, בבקשה.

אלחנן -עורך הבקשה:

לגבי, לגבי הנושא של ה - פלשנו לשטח שהם השתמשו בו במעבר שביטלנו. זה השטח שהיה, לא היה פה, הם לא השתמשו בשטח הזה,

עו"ד מירי רזלאן:

סליחה יש לי שאלה,

ישראל קלרמן:

לא, לא, אני מבקש. אני גם רוצה להבין, לא,

עו"ד מירי רזלאן:

בסדר,

ישראל קלרמן:

אני רוצה לשמוע אותו עד הסוף,

דובר לא מזוהה:

לעניין השביל,

ישראל קלרמן:

לא, אף אחד לא מדבר עכשיו.

מיטל שקולניק:

אם אתה תמשיך להתפרץ.

ישראל קלרמן:

אף אחד לא מדבר עכשיו,

מיטל שקולניק:

(לא ברור) יכול לעצור אותך.

ישראל קלרמן:

אלחנן, אדוני, אתה עוד פעם זה, סליחה. תענה לי על השאלות שעלו פה.

אלחנן -עורך הבקשה:

שאלה,

ישראל קלרמן:

אני רוצה,

אלחנן -עורך הבקשה:

א', לא היה פה מעבר נורמאלי, אולי,

מיטל שקולניק:

אני לא אוציא, הוא רצה להוציא אותך, אני עצרתי אותו.

אלחנן -עורך הבקשה:

מה ש - , מודד שהבאתי למקום, לא הצליח למדוד רגלית, עם רחפן הוא מודד את המקום הזה. כי
לה היה שם גישה, זה היה מקום של מזבלה עם, יכול להיות שהילדה יכלה לעבור איכשהו, לא יודע
מה,

קובי גולברי:

אימא שלי בת 80 והיא רוצה ללכת למכולת, אימא שלי, (לא ברור),

ישראל קלרמן:

אני לא רוצה לשמוע, אני רוצה לשמוע אותו. אני לא מבין, בחיים לא שמעתי כזה דבר. בוא אנחנו יושבים פה כל היום, ועוד לא היה דבר כזה, מה? אני לא מבין,

אלחנן -עורך הבקשה:

הוא גר פה בפינה הזאת, איפה שהעכבר נמצא, אז יכול להיות שהוא יכל לצאת, כל האזור הזה היה מזבלה אחת גדולה.

דובר לא מזוהה:

למה אתה אומר מזבלה? אולי ליד הבית שלך מזבלה. אולי ליד הבית שלך יש מזבלה.

קובי גולברי:

אתה משקר וזה במצח נחושה,

ישראל קלרמן:

הדברים האלה אני לא רוצה לשמוע אותם. אני רוצה לשאול אותך שאלה,

דובר לא מזוהה:

המזבלה, זה המזבלה של העירייה, לא שלנו.

עו"ד מירי רזלאן:

אני גם תושבת השכונה,

ישראל קלרמן:

את,

עו"ד מירי רזלאן:

היה שביל (לא ברור),

ישראל קלרמן:

אלחנן,

עו"ד מירי רזלאן:

ולא מזבלה, היה שביל,

ישראל קלרמן:

עזוב עכשיו,

עו"ד מירי רזלאן:

שאפשר ללכת,

ישראל קלרמן:

אני שואל אותך שאלה, האם נהרסו גדרות פרטיים של הדיירים?

אלחנן -עורך הבקשה:

גדרות, גדרות פרוביזוריות מוזרות ש - ,

(מדברים ביחד)

ישראל קלרמן:

התשובה שלך לא? התשובה שלך לא? אני לא רוצה לשמוע אותך.

דובר לא מזוהה:

של הבניין גם, (לא ברור),

אלחנן -עורך הבקשה:

היה שמה כל מיני גדרות כאלה, לא מסודרות, לא היה גישה למקום בכלל.

ישראל קלרמן:

הלאה, כמה המבנים מתקרבים לדירות?

אלחנן -עורך הבקשה:

היום,

ישראל קלרמן:

מגורים.

אלחנן -עורך הבקשה:

הפלישה עדיין מתקיימת. אנחנו בנינו בשטח שלא,

ישראל קלרמן:

לפי הגבולות של מדידה,

אלחנן-עורך הבקשה:

אני אומר,

עו"ד מירי רזלאן:

אבל יש לך (לא ברור),

ישראל קלרמן:

כמה המרחק בין היביל ה - , המבנה יביל האחרון ליד,

אלחנן-עורך הבקשה:

4 מטר קיימים.

קובי גולברי:

על הגדר,

מיטל שקולניק:

אלחנן, התוכנית,

ישראל קלרמן:

המגרש,

מיטל שקולניק:

כן, זאת.

אלחנן-עורך הבקשה:

כן, בפינה הזאתי, 4 מטר. בפינה הזאתי יש 12 מטר, אבל, אבל מה שקורה, שהיום הגדר שלהם נמצאת כאן, כאן הוא בערך, אז הם פולשים באיזה 200 מטר סך הכול כולם ביחד, השמאלי הכי פחות, אני מניח היא הרבה, לתוך המגרש החום, עדיין מתקיים פלישה, והגניבה של השטח בעצם. ואנחנו לא נגענו בזה בינתיים, כי רצינו קודם כל להסדיר את זה חוקית, ואז יכול להיות שלא יהיה צורך, אני לא יודע, כרגע לפי התוכנית, לפי תקן משרד החינוך, אנחנו צריכים להגיע עד לגבול המגרש המקורי, שזה בבעלות וייעוד חום. בעלות העירייה,

ישראל קלרמן:

מה? לגבול אתם צריכים להגיע?

אלחנן-עורך הבקשה:

עד לגבול,

ישראל קלרמן:

אין לך קווי בניין פה? לא הבנתי.

מיטל שקולניק:

לא, יש לך (לא ברור).

אריאל גולן:

חצרות.

מיטל שקולניק:

את החצרות, הקווי בניין,

יאיר אייפרמן:

החצר של הגן,

ישראל קלרמן:

החצרות.

מיטל שקולניק:

החצרות.

ישראל קלרמן:

חצרות,

אלחנן-עורך הבקשה:

הנה תסתכלו פה, אתה רואה זה הגדר הקיימת, (לא ברור) פה באפור, שזה נשאר, זה נשאר, אף אחד לא נגע בהם, ברור שזה, במהלך העבודה יכול להיות שפועלים נכנסו, ויכול להיות שהיה לכלוך בפנים, לא, לא מתכחש לזה, אבל עדיין נשאר חצרות שלהם, ולכן אומר, הדייר הכי שמאלי, שאנחנו נצמדנו אליו באפס, ברור, כי הגדר שלו כל השטח, בחלק הכי צר ב – 4 מטר לתוך המגרש החום,

ישראל קלרמן:

שביל אתה אומר לא היה?

אלחנן-עורך הבקשה:

לא היה שביל.

ישראל קלרמן:

(לא ברור)?

אלחנן-עורך הבקשה:

מה זה שביל?

ישראל קלרמן:

הוא אומר שהילדים שלו הלכו,

עו"ד מירי רזלאן:

היה שביל סלול, אני תושבת השכונה,

ישראל קלרמן:

לא סלול,

עו"ד מירי רזלאן:

לא,

דובר לא מזוהה:

מרוצף,

ישראל קלרמן:

סלול לא היה,

דובר לא מזוהה:

מרוצף, אקרשטיין.

ישראל קלרמן:

אני גם לא רואה מרוצף,

עו"ד מירי רזלאן:

זהו, זה השביל העפר היה,

דובר לא מזוהה:

אין לנו גישה.

ישראל קלרמן:

יש לנו פה אפשרות לעשות איזה משהו שמה?

אלחנן -עורך הבקשה:

לא, כי היום כבר ככה הם, אנחנו 200 מטר כבר לא לקחנו, שאני לא יודע מה לעשות על זה,

קובי גולברי:

כבודו אין שום 200 מטר, 2 מטר אולי יש להם, אני הייתי שם שאלו את המודדים, 2 מטר מהגינה,

ישראל קלרמן:

תודה רבה.

קובי גולברי:

לא 200 מטר.

יאיר אייפרמן:

אני רוצה לומר משהו אחד, אנחנו נעשה חושבים, במידה ויהיה אפשר בשטח לעשות משהו, במידה שהשטח יאפשר, אנחנו נשמח לבוא לקראת, ולעשות איזה שביל,

ישראל קלרמן:

תודה רבה.

עו"ד מירי רזלאן:

ומה, מה לגבי זה שזה (לא ברור) ללא היתר? פרסום, ללא היתר?

יאיר אייפרמן:

שביל מעבר,

ישראל קלרמן:

אלחנן, הוא אומר לי ש - , הוא אומר ש - , נצמדתם אליו יותר מאשר מה שאתה אומר, לא, לא, הוא אומר בלי פלישה, הוא לא,

דובר לא מזוהה:

שום דבר, שום דבר.

אלחנן-עורך הבקשה:

אנחנו עובדים עם מדידה, השטח הוא שטחי קוץ, תסתכלו, תסתכלו, הוא רושם מפה.

דובר לא מזוהה:

הם הרסו לו את החומה, אני ראיתי.

עו"ד מירי רזלאן:

אין עדיין היתר, אין היתר להיתר בנייה,

ישראל קלרמן:

4.5 מטר,

עו"ד מירי רזלאן:

אבל בסדר, אבל,

(מדברים ביחד)

דובר לא מזוהה:

על הגדר, על הגדר.

עו"ד מירי רזלאן:

הם לא מוכנים את זה, עשית את זה נגד חוק.

ישראל קלרמן:

שעובדים לפי ההיתר? הנה,

עו"ד מירי רזלאן:

שאתם נותנים לגני הילדים.

אלחנן-עורך הבקשה:

אז אתה רואה, הפינה (לא ברור) אליו, 4.5 מטר, החצר שלו, מהגבול חלקה שלו, בעצם החצר שלו, חורגת מהחלקה שלו.

דובר לא מזוהה:

היושב ראש אין עדיין (לא ברור),

ישראל קלרמן:

תודה רבה. אתם רוצים להגיד משהו?

עו"ד מירי רזלאן:

(לא ברור) הצמידו לבית?

ישראל קלרמן:

מה? כולם,

דניאל גולן:

אני יכול להוסיף משהו? כבודו. להוסיף משהו קטן.

עו"ד מירי רזלאן:

אני עוד לא דיברתי, אני רוצה להגיד משהו בבקשה.

ישראל קלרמן:

כן.

דניאל גולן:

קודם כל הם התחילו את העבודות בלי היתר,

עו"ד מירי רזלאן:

עדיין אין היתר,

דניאל גולן:

אני שלחתי פעמיים מכתבים למבקרת העירייה, לעצור את העבודות, כדי שנגיש התנגדות.

ישראל קלרמן:

אתה מבין שיש פתיחת שנה,

דניאל גולן:

והם המשיכו, הזמנתי להם משטרות, פקחים,

עו"ד מירי רזלאן:

(לא ברור) שלטים לא הייתה,

דניאל גולן:

הפועלים שלהם היו מחרבנים לנו מתחת למרפסות, בתוך הגינה שלו.

דובר לא מזוהה:

איזה לכלוך בתוך הבניין.

עו"ד מירי רזלאן:

ישנים בלילה במקום, באתר,

דניאל גולן:

של הבנייה אצלנו בגינה,

עו"ד מירי רזלאן:

שב"חים,

ישראל קלרמן:

טוב,

דניאל גולן:

הגיעו פקחים את העירייה, כדי שייתנו להם קנסות.

ישראל קלרמן:

מה?

דניאל גולן:

ורק אז הם ניקו. אבל עדיין עמוד נוטה לתוך הבניין שלי, לתוך הגינה שלנו, של בזק הם לא תיקנו, למה לא תיקנו?

ישראל קלרמן:

הם יתקנו הכול, תאמין לי.

דניאל גולן:

היה לנו גדרות,

ישראל קלרמן:

הם יתקנו הכול,

דניאל גולן:

ושלא תגיד שזה היה משהו לא ברור, וגם אם זה לא ברור, זה לא עניינך, זה גדר שלנו.

ישראל קלרמן:

מאה אחוז, תודה.

עו"ד מירי רזלאן:

יש דרך,

דניאל גולן:

ויחזירו את כל העצים בחזרה, אדוני היה עץ בן 60 שנה, הם חפרו מתחת בכוונה שייפול. וגמרו לנזקים קשים.

ישראל קלרמן:

העצים בחזרה, אנחנו מחליטים אם יחזירו או לא,

דניאל גולן:

(לא ברור) לנו את הגינה. מי יתקן אותם?

ישראל קלרמן:

שמענו.

דניאל גולן:

אנחנו רוצים פיצויים כבדים.

ישראל קלרמן:

שמענו. כן.

ורדית לוי:

שמי ורדית לוי, אנחנו מתגוררים בנרד 14. זה לא נכון שהגדרות שהם פרצו.

עו"ד מירי רזלאן:

פרוביזוריות.

ישראל קלרמן:

רגע בבקשה, מה?

ורדית לוי:

זה לא נכון כמו שהוא מציג, שהגדר שלנו שהייתה שם היא גדר פרוביזוריות. והצגנו, והצגנו אותו,

אלחנן -עורך הבקשה:

אני רק שנייה, אני חייב להסביר לה, לא דיברתי על הגדר ביניכם לחצר שלכם. לזה, אני דיברתי על הגדר שבפנים גן הרצוג, לתוך המתחם הזה.

דניאל גולן:

זה כבודו, זה גדר חדשה, (לא ברור),

ישראל קלרמן:

אני לא מבין את זה,

דניאל גולן:

הוא משקר.

ישראל קלרמן:

אבל שמעתי אותו. בסדר, בבקשה.

דניאל גולן:

אני אראה לך צילומים,

ישראל קלרמן:

אתה מוכן להפסיק לדבר? כן. חברים, אני רוצה לשמוע אותו.

ורדית לוי:

בקצה הגינה שלנו הייתה גדר, וכמו שנאמר כאן, לא ניתנה שום הודעה מראש, אני חזרתי מיום העבודה בצהריים וטרקטורים פרצו לי את הגדר. ככה זה בדיוק היה, פניתי למשטרה, זה יש תיעוד של הדבר הזה. זה לא על דעת עצמי, זה לא המצאה שלי, זה דבר אחד. בלי שום התראה ובלי שום הודעה מראש, זה דבר אחד. דבר שני, אנחנו פנינו לראש המינהל הקהילתי שלנו דני דוברין, ושאלנו לגבי מי תהיה האוכלוסייה בגנים האלה, לפי מה שנאמר לנו, אין שם (לא ברור) אוכלוסיית השכונה, ולכן אני שואלת אם יש אפשרות לקבל רשימה של איפה מתגוררים ילדי, הילדים.

יאיר אייפרמן:

שנייה, שנייה, אני רק רוצה, יש לי את הרשימה אצלי, אני אשמח להעביר אותה לוועדה, עם שמות, כתובות, כולם תושבי השכונה.

ישראל קלרמן:

מאה אחוז. תודה רבה.

ורדית לוי:

מה זה תושבי השכונה?

ישראל קלרמן:

עו"ד מילה אחרונה, ואני סוגר.

ורדית לוי:

קריית מנחם, אנחנו עיר גנים.

ישראל קלרמן:

עו"ד מירי,

ורדית לוי:

רק דבר אחד, בבקשה,

ישראל קלרמן:

כן,

ורדית לוי:

בעניין, בהמשך לבקשה לגדר האקוסטית, החדרי שינה שלנו פונים לחצר האחורית. כך שיהיה קשה מאוד לנהל,

ישראל קלרמן:

טוב.

ורדית לוי:

גנים, ואני גננת, אני עובדת בגן ילדים, כך שיש לי חיבה גדולה לילדים, וזה מה שאני עושה במשך 25 שנים. אין לי שום בעיה עם ילדים, רק צריך לחשוב על הממשק הזה, כשקנינו את הבתים האלה, לא היו שם גני ילדים, וכעת כן, וצריך לחשוב, על הבידוד ה - ,

ישראל קלרמן:

מאה אחוז.

ורדית לוי:

האופטימאלי,

ישראל קלרמן:

בסדר גמור. את רוצה לסכם,

ורדית לוי:

תודה.

ישראל קלרמן:

לסכם בכמה מילים, או שאני יכול לסגור את הדיון?

עו"ד מירי רזלאן:

כן,

ישראל קלרמן:

אנחנו שמענו הכול,

עו"ד מירי רזלאן:

שמעתם הכול, שמעתם הכול, מה שעכשיו הוא ביקש שהגדרות יישארו במקום, שתיבנה חומה אקוסטית, דיברנו על זה, מה עוד היה? שיפנו את הפסולת,

דובר לא מזוהה:

שייתנו איזה שביל גישה כזה,

עו"ד מירי רזלאן:

שביל גישה לקוסטה ריקה.

ישראל קלרמן:

מאה אחוז.

ורדית לוי:

אני 32 שנה תושבת השכונה, אני מכירה.

ישראל קלרמן:

תודה רבה, הסתיים הדיון, תודה רבה.

עו"ד מירי רזלאן:

תודה רבה.

דובר לא מזוהה:

כל טוב,

עו"ד מירי רזלאן:

תודה יופי.

דניאל גולן:

כבודו, אני רוצה רגע להוסיף שהגשתי תלונות גם על עקירת הגדרות שלנו, שהוא משקר אומר - לא היו.

ישראל קלרמן:

לא, הוא דיבר, אומרים שהוא דיבר על הגדר אחרת.

דניאל גולן:

אבל גדר של הבניין שלנו,

ישראל קלרמן:

לא, הוא לא דיבר, הוא דיבר על הגדר,

דניאל גולן:

הגדר של הבניין שלנו עקרו.

ישראל קלרמן:

הוא דיבר על הגג, על הגג.

דניאל גולן:

זה גדר של הבניין שלנו, (לא ברור) בין הפארק לשטח של הגנים.

דוברת לא מזוהה:

זה לא נעים הצעקות שלך, זה לא נעים.

ישראל קלרמן:

חבר'ה, תודה רבה, תודה רבה.

יוחנן וייצמן:

נלך עם ההצעה שלכם.

עו"ד אילנית מיכאלי:

יוחנן. יוחנן.

ישראל קלרמן:

תודה רבה לכם. תודה רבה, תודה רבה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אין להם (לא ברור).

ישראל קלרמן:

מה?

יוחנן וייצמן:

לא בנוי כלום, אבל לא בנוי פה. בנו פה במגרש חוץ מהגנים?

מיטל שקולניק:

בסדר, אבל פלשת (לא ברור).

עו"ד מירי רזלאן:

טוב, תודה רבה. נקבל פרוטוקול. תודה רבה.

ישראל קלרמן:

זהו, אני לא יכול לשמוע יותר, זהו חבר'ה, אני לא יכול.

דוברת לא מזוהה:

אני כל כך סבלתי.

ישראל קלרמן:

חברים, אסור לי לשמוע יותר.

דוברת לא מזוהה:

מפועלים האלה.

ישראל קלרמן:

סלח לי אתה יכול לעזור לי ש - , לרוקן את החדר? בבקשה. תודה רבה,

דובר לא מזוהה:

אנחנו מודים לך אדוני,

ישראל קלרמן:

תודה רבה.

דובר לא מזוהה:

מבקש שתעזור לנו.

ישראל קלרמן:

בעזרת השם.

דליה אלפסי:

סליחה מה שמך?

אבי גולן:

אבי.

דליה אלפסי:

אבי מה?

מיטל שקולניק:

אבי מה?

אבי גולן:

למה?

מיטל שקולניק:

כי צריך לרשום,

אבי גולן:

אבי גולן.

מיטל שקולניק:

לא, לא, הם נכנסו. אבי גולן.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אתה קראת את הסוף,

יוחנן וייצמן:

זה לא לזה.

דובר לא מזוהה:

הם המזכירות?

מיטל שקולניק:

הן המנהלות של הוועדה.

דליה אלפסי:

מה שמך?

ישראל קלרמן:

למה הם לא יוצאים פה? אני לא מבין את זה.

דובר לא מזוהה:

אלק אומר מזבלה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אתה ראית בסוף? החוות דעת האלה, כבר לייזר אמר, 70 פעם שהם צריכים להיות חלק מהתיק הזה. אי-אפשר שהם ילכו לחפש חוות דעת פה, שכחתי, מביאה לי עוד פעם, זה לא מתאים, זה לא מתאים. חוות דעת משפטית צריכה להיות חלק מהתיק.

ישראל קלרמן:

אין תוכנית בינוי?

אריאל גולן:

יש,

ישראל קלרמן:

יש תוכנית בינוי,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל (לא ברור).

ישראל קלרמן:

למה?

אריאל גולן:

למה? זה מינורי אבל, זה לא.

יוחנן וייצמן:

4 גנים זה שטח ענק.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) יחסית, אז כנראה יחסי.

אריאל גולן:

איפה? יניב כותב שזה בסדר.

עו"ד אילנית מיכאלי:

מה הוא כתב?

אריאל גולן:

שזה בסדר, נו.

עו"ד אילנית מיכאלי:

מה הוא כתב למטה?

מיטל שקולניק:

יש לקבל חוות דעת לעניין אופן קידום הבקשה במסגרת תוכנית בינוי, לא באמצעות הוא רשם שם.

ישראל קלרמן:

כתנאי להוצאת היתר, קידום תוכניות (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

עוד פעם.

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוא כתב את זה באדום.

אריאל גולן:

הוא אמר תאשרו את זה, אבל תעשו (לא ברור).

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוא אומר לא מוכן, אפילו הוא לא מוכן,

מיטל שקולניק:

יללה תחליט בצורה ברורה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אני חושבת שאתה צריך לדחות את ההכרעה, אם אתה שואל אותי. תן לי גם לראות, יכול להיות שאתה צודק,

ישראל קלרמן:

אני הייתי בוועדה. מה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

אולי אפשר לקבל את זה באמת.

יוחנן וייצמן:

1663 מבקשת פה תב"ע?

ישראל קלרמן:

כן, זה מה שהוא אומר,

עו"ד אילנית מיכאלי:

בוא,

ישראל קלרמן:

מה אתה אומר? שמה, מה את אומרת? מה לעשות?

יוחנן וייצמן:

סליחה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לדחות, לדחות את ההכרעה, לסיור, עד אחרי הסיור לדעתי.

ישראל קלרמן:

לדחות את ההכרעה ואנחנו נצא לסיור בעוד,

יוחנן וייצמן:

עו"ד מיכאלי,

ישראל קלרמן:

מי הביא לי את זה? מאיפה יש את זה?

מיטל שקולניק:

אני, ממני.

דליה אלפסי:

מי יוצא לסיור אבל?

ישראל קלרמן:

וייצמן, וקלרמן,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, קלרמן, אני וייצמן לא מתחייב.

דליה אלפסי:

לא, חשוב להגיד,

ישראל קלרמן:

מה זה לא מתחייב?

יוחנן וייצמן:

עו"ד מיכאלי, דווקא בנושא סיור, אני פחות מוטרד. אני מבין שהנטייה פה בוועדה, לקבל בעצם את הדרישות, יש פה, בוא נחלק את המחלוקת לשתיים.

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן,

יוחנן וייצמן:

יש פה את מה שהרסו להם את הגדרות שהם פלשו,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן,

יוחנן וייצמן:

לשטח ציבורי, אחד. הבנו.

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן.

יוחנן וייצמן:

אין לנו מה לעזור להם.

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן,

יוחנן וייצמן:

למתנגדים.

אריאל גולן:

כריתת עצים,

יוחנן וייצמן:

מה כן,

עו"ד אילנית מיכאלי:

מה שנעשה,

יוחנן וייצמן:

הם ביקשו,

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה נעשה,

יוחנן וייצמן:

הם ביקשו,

ישראל קלרמן:

לא, אבל הם ביקשו,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל יש עניין של,

ישראל קלרמן:

אקוסטיקה ופה, ושם.

עו"ד אילנית מיכאלי:

יש עניין של,

יוחנן וייצמן:

אנחנו יכולים ללכת לקראתם,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לצאת לסיור, אתה תראה מה אתה יכול לעשות, כדי לעזור להם.

ישראל קלרמן:

בדיוק,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אם תחליט לקבל את הבקשה,

ישראל קלרמן:

וייצמן וגולן,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל בוא אני חושבת שכדאי לקיים דיון.

אריאל גולן:

עם אגף חינוך צריך,

יוחנן וייצמן:

אבל הרגע בוא,

ישראל קלרמן:

עם יאיר אייפרמן, כמובן,

אריאל גולן:

כן עם אייפרמן,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, לא, לא עם האגף, לא עם צד אחד.

ישראל קלרמן:

לא, אבל (לא ברור) עורך הבקשה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

לא עם צד אחד, לבד.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אתה לא יכול עם צד אחד,

אריאל גולן:

תזמין גם (לא ברור) גם כן, תזמין את העו"ד שמייצגת אותם, שתבוא גם.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אני לא יודעת, תחשבו,

ישראל קלרמן:

לא, לא, בסדר.

אריאל גולן:

עם העו"ד,

ישראל קלרמן:

אנחנו,

מיטל שקולניק:

אילנית, אילנית את גם מסיירת?

ישראל קלרמן:

אילנית בוודאי,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן, אם אני אצליח להגיע באותו יום, אני לא יודעת מתי קובעים את זה,

ישראל קלרמן:

אני אקח אותם מה זה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אני מאוד אשמח,

מיטל שקולניק:

אני יכולה לבוא גם,

דליה אלפסי:

אפשר לבוא גם?

יוחנן וייצמן:

היה פה,

מיטל שקולניק:

רגע, הישיבה באה.

ישראל קלרמן:

רגע הישיבה עוד לא נעולה.

דליה אלפסי:

בוא נלך,

יוחנן וייצמן:

השאלה היא שאלה ששאלתי.

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוא כותב בחוות דעת שלו,

ישראל קלרמן:

תשלחי לי. ההחלטה כדלהלן,

עו"ד אילנית מיכאלי:

מה?

ישראל קלרמן:

לאחר ששמענו את הצדדים, ויש פה, חוות דעת משפטית, בעיקר מה שביקשו מאיתנו,

דליה אלפסי:

השתגעתם?

מיטל שקולניק:

שקט.

ישראל קלרמן:

לתקן את ה – , לתת להם, איך אומרים? למזער נזקים, לעשות,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא,

ישראל קלרמן:

כדי לעשות להם, כמה שפחות נזקים, והם הרסו גדרות להחזיר גדרות. ולכן אנחנו חושבים שלפני
שאנחנו מכריעים בגופו של תיק, אנחנו נצא לסיור, חברי הוועדה שישתתפו פה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לראות את השטח,

ישראל קלרמן:

כדי לראות את השטח, ולראות מה ניתן לעשות כדי ל - ,

אריאל גולן:

הוועדה רואה בחומר,

ישראל קלרמן:

לעזור להם,

אריאל גולן:

בנייה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

וגם עקירת עצים.

נלי צדוק:

לצאת לסיור.

ישראל קלרמן:

והדיון, הדיון הסתיים.

מיטל שקולניק:

כמה זמן אתם יוצאים לסיור?

ישראל קלרמן:

תוך שלושה שבועות.

רפאל:

אפשר לסגור הקלטה?

נלי צדוק:

מי קובע את הסיור?

ישראל קלרמן:

רגע, שנייה, מה?

נלי צדוק:

מי קובע את הסיור?

ישראל קלרמן:

נלי היא קובעת את הסיור עם (לא ברור). אתה יכול לסגור את ההקלטה. הסתיים הדיון, תודה רבה לכולם.

רפאל:

תודה.

סיום הדיון